

[Finansministeren.]

nogen Tid efter, at de paagældende har haft Adgang til at frigøre sig.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Søren Olesen i, at man skal behandle disse Sager hensynsfuldt. Man skal være streng over for dem, som har forbrudt sig, men man skal naturligvis ikke hænge Folk ud, før det er konstateret, at der er noget forkert med dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af visse ekstraordinære Statsindtægter til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Danmarks Nationalbank.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2789; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1761).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

H. C. Hansen: Jeg beklager, at vi i Modsætning til den Velvilje, som baade mit Parti og alle de andre Partier lagde for Dagen ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, maa tage et andet Standpunkt til det Lovforslag, der nu er til Behandling.

Mit Parti føler sig meget lidt tiltalt af Lovforslaget, saaledes som det her foreligger. Det falder jo i to Hoveddele. Den ene Del af Forslaget indeholder Bestemmelser, hvorefter visse Forbrugsskatter, Konjunkturskattens Provenu, Konfiskationsbeløb i Henhold til Straffelovstillæggene, Tilbagebetalingsbeløb som Følge af Revision af visse tyske Betalinger og Indtægter ved Seddelombytning og Konfiskation af uanmeldte Konti o. s. v. skal overføres til Statens Reguleringskonto i Nationalbanken; og det andet Afsnit, den anden Hoveddel af Forslaget, giver Finansministeren en Bemyndigelse til efter Forhandling med Finansudvalget helt eller delvis at anvende de Beløb, som indestaar i Nationalbanken som Indtægt fra Udstedelse af de 5- og 10-aarige Statsobligationer og fra den bundne Opsparing, til Afskrivning paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken.

For den første Dels Vedkommende af

dette Forslag vil jeg gerne sige, at mit Parti var ikke enig i det, da vi for nylig baandlagde en vis Del af Provenuet af de nye indirekte Skatter, som blev gennemført. Vi mener, at den Baandlægning, som har fundet Sted — og det gælder ogsaa for Konjunkturskattens Vedkommende —, ikke i Øjeblikket bør videreføres derhen, at disse Beløb anvendes til Afskrivning paa Reguleringskontoen. De vil jo herefter ikke kunne være til Disposition, saaledes som det i Henhold til de Bestemmelser, der findes for disse Beløbs Vedkommende, har været Hensigten. Jeg erkender, at der naturligvis ikke har været nogen Bestemmelse indflettet om, hvilken Anvendelse disse Penge skal have, men jeg finder det ikke rigtigt, at man i en Periode med saa mange Usikkerhedsmomenter for Statens Regnskabs- og Driftsindtægters Vedkommende uden videre tager disse Beløb og lader dem gaa ind i den store Pulje, der her er Tale om, saaledes at enhver Dispositions mulighed over dem fremtidig er udelukket. Jeg vil finde det rimeligt, at Konfiskationsbeløbene og Tilbagebetalingsbeløbene som Følge af Revision af visse tyske Betalinger anvendes til det Formaal, som den højtærede Finansminister her har for Øje, og jeg vil ogsaa tro, at Spørgsmaalet om Indtægter ved Seddelombytning og Konfiskation af de uanmeldte Konti maa kunne rangeres ind paa samme Bølgelængde — det sidste er i hvert Fald et Punkt, som vi er villige til at tale om —, men for de to første Posters Vedkommende finder vi det ikke rigtigt, at man uden videre anvender disse Penge som her foreslaet. Personlig synes jeg ogsaa, at der her er et vist Modsætningsforhold til den højtærede Finansministers Paapegning af Nødvendigheden for Staten af i en vis Periode at indtjene Overskud paa Driftsregnskabet for senere at kunne inddække kommende Aars eventuelle Underskud, hvis Forholdene skulde ændre sig i uheldig Retning for Statens Vedkommende. Saa er det jo ikke rigtigt, at de Beløb, som man altsaa har oppebaaret ud fra disse Forudsætninger, anvendes paa den Maade, som der her er stillet Forslag om.

For Forslagets anden Dels Vedkommende vil jeg gerne sige, at paa det Punkt vil mit Parti være afgjort imod. Der er jo her ikke Tale om Penge, som Staten i den Forstand ejer, der er Tale om meget store Beløb, som ud fra Pengebindingssynspunktet — nogle vil maaske ogsaa sige ud fra et vist Understøttelsessynspunkt — er inddraget i Statskassen som Laan; det drejer sig om de 5- og 10-aarige Statsobligationer, det